

ske, doktrinære Krav, svævende frit i Luften, men at de er byggede paa Synspunkter, som under Grundlovssagens bugtede Forløb mere end én Gang har givet sig tydelige og umiskendelige Udtryk. Kvinden og Samfundets Læsere ved nu, at førende Mænd paa Rigsdagen har udtalt deres Betænkelighed ved at skride til en videre gaaende Omdannelse af vor Forfatning, før Folketinget var det tro Spejlbillede af Befolkningen, som blandt andet Kvindernes Valgret vil gøre det til.

Endvidere viser denne Forhistorie os, at, naar Vejen til den foreløbige Grundlovsendring ikke var farbar, — som forhv. Konseilpræsident Bernitsen udtalte ved Grundlovsforslagets Forelæggelse i Fjor, — saa var Skylden for en stor Del den, at vi var for mange ifølge, hvad Dansk Kvindesamfund allerede, da det indbragte sin Nykøbingresolution, havde forudset. Men hvorfor prøvede man da ikke den Vej, som denne Resolution anviste:

Et Grundlovsforslag med Kvinders Valgret som eneste Punkt?

Det kan maaske under den foreliggende Situation forekomme ørkesløst at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, men Grundlovssagen synes jo at være udtømmelig paa Overraskelser; maaske befinder vi os en skønne Dag Ansigt til Ansigt med den Grundlovskommission, repræsenterende politisk, videnskabelig og praktisk Indsigt, som Socialdemokraterne først, og de konservative Grupper sidst stillede Forslag om, eller overfor en Generalrevision af Grundlovens samtlige Paragrafer — hvorfor ikke? „L'appetit vient en mangeant,“*) som Franskmanden siger, og da vil Spørgsmaalet om Kvindernes Medbestemmelsesret dukke frem igen, — da vil der være Anledning for Dansk Kvindesamfund til med al den moralske Vægt, som 40 Aars Arbejde i en Idés Tjeneste giver, paany at rejse Kravet: *Vi forlanger at blive spurgte.*



Redaktørskifte.

—o—

Fru Esther Carstensen har i sidste Nummer af Kvinden og Samfundet taget Afsked med Bladets Læsere som ansvarshavende Redaktør, og hun har ved sin Fra-træden udtalt de bedste Ønsker for Bladets fortsatte Fremgang under den ny Ledelse, men samtidig mindet Medlemmerne om, at Bladets Styrke beror paa Medlemmernes Kærlighed til Bladet.

Her er der en nødvendig Vexelvirkning, som Medlemmer og Redaktør i lige Grad bør holde sig for Øje. Bladet har intet Krav paa Medlemmernes Kærlighed, hvis det ikke sætter al sin Vilje ind paa at fortjene den. Medlemmerne har paa deres Side intet Krav at stille til Bladets Styrke i Striden, hvis de ikke fylker sig bag det som en trofast Fanevagt. Thi Kvinden og Samfundet er Fanen, som vajer foran Dansk Kvindesamfunds fremrykkende Hær og viser Verden, hvor Vejen gaar.

Og Vejen gaar, som den fra første Dag har gaaet: *ad den rene Kvindelinie* uden Sideblik til de politiske Partier. Den ny Redaktion vil ligesom sin Forgænger overalt, økonomisk, socialt og politisk, hævde Kvinders Ligeberettigelse med Mænd. Paa Erhvervslivets Omraade kræver vi *lige Løn for lige Arbejde* og *samme Adgang til Uddannelse og Stilling*. — I Familielivet kræver vi: *Ægtefællers formueretlige Ligestilling* og deres *fælles Raadighed over de fælles Børn*. Politisk staar vi der, hvor Fællesmødets Koldingresolution stillede os: *paa Kravet om Kvinders moralske Ret til at være med til at skrive Danmarks Riges nye Grundlov*. Ingen Omskiftelse i den politiske Situation, men kun en Beslutning af et nyt Fællesmøde om at frafalde Koldingresolutionen, berettiger Kvinden og Samfundets Redaktion til at forlade denne Stilling. Fra enhver Skanse, hvor Dansk Kvindesamfund har plantet sit Mærke, skal Kvinden og Samfundets Fane vaje. Først naar Skansen er rømmet, stryger vi Flaget.

Idet jeg forbeholder mig Ret til ved enhver Lejlighed her i Bladet at hævde ovennævnte

Krav, som alle, hver til sin Tid, har faaet Fællesmødets Anerkendelse, tiltræder jeg med dette Nummer Posten som Redaktør af Kvinden og Samfundet og udtaler samtidig det Ønske, at Medlemmerne ikke vil vise Overbærenhed med mine sandsynlige Mangler, men tvertimod ved at paatale dem hjælpe mig med at rette dem, — at de heller ikke vil vise mig Skaansel, hvis jeg i noget Punkt fraviger Fællesmødets Beslutninger, men at de vil give deres Blad og dets Redaktør den Styrke, som vindes af Bevidstheden om, at vi har en fylket, kampberedt og loyal Hær af Medlemmer i Ryggen, der er rede til ved given Lejlighed at styrke vor Røst med et Ekko af tusinde Røster.

Gyrithe Lemche.

Fra Rigsdagen.

—o—

Grundlovsforslaget blev d. 7. Okt. fremsat i Landstinget, hvor det fik en forholdsvis velvillig Modtagelse. Højre og den frikonservative Gruppe synes at have forsonet sig med den om at se den privilegerede Valgret, baade den mandsprivilegerede og den pengeprivilegerede, forsvinde og søge de konservative Garantier paa et andet Grundlag. Grundlovsforslaget blev henvist til et Udvalg, hvortil ogsaa Lovforslaget om Valg til Rigsdagen senere henvistes.

Hermed synes der jo i Øjeblikket at være de bedste Udsigter til Grundlovssagens og dermed ogsaa Kvindevalgrettens snarlige Fremme.

Fra Norge.

—:—

Vi har for tiden syv kvindelige politibetjente, hvoraf én er i Kristianssand. Hun har nylig været udsat for en skandaleproces af den skjændigste art, men gik ud af den med fuld honnør. En af hendes overordnede, en mandlig politisekretær, havde lagt hende for had, vistnok af ganske personlige grunde. Og ved hjælp af anonyme avisartikler og bre-

*) Appetiten kommer, mens man spiser.